

Давидови псалми. Псалом 1

Ліна Костенко

Блажен той муж, воістину блажен,
котрий не був ні блазнем, ні вужем.

Котрий вовік ні в празники, ні в будні
не піде на збіговиська облудні.

І не схибнеться на дорогу зради,
і у лукавих не спита поради.

І не змінє совість на харчі,—
душа його у Бога на плечі.

І хоч про нього скажуть: навіжений,
то не біда,— він все одно блаженний.

І між людей не буде самотнім,
стоятиме, як древо над потоком.

Крилаті з нього вродяться плоди.
і з тих плодів посіються сади.

І вже йому ні слава, ні хула
не зможе вік надборкати крила.

А хто від правди ступить на півметра,—
душа у нього сіра й напівмертва.

Не буде в ній ні сили, ні мети,
лиш без'язики корчі німоти.

І хто всіляким ідолам і владам
ладен кадити херувимський ладан.

той хоч умре з набитим гаманцем,—
душа у нього буде горобцем.

Куди б не йшов він, на землі і далі,

дощі розмиють слід його сандалій.

Бо так воно у Господа ведеться —
дорога нищих в землю западеться!